

Nr. 39.
11. júlí.

Lög

um

sjúkrasamlög.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Það er sjúkrasamlag, ef menn bindast fjelagsskap í því skyni, að tryggja hver öðrum gegn tilteknum iðgjöldum uppbót á því fjártjóni, sem veikindi valda.

2. gr.

Sjúkrasamlög eiga heimting á því, að þau sjeu lögskráð, ef þau fylgja fyrirmælum þessara laga, og ber þeim þá styrkur úr landssjóði, í kaupstöðum og kaupþúnum, sem lækni er búsettur í, 1 króna, en annarstaðar 1 króna 50 aurar árlega fyrir hvern fjelaga, sem árlangt hefur greitt iðgjald í samlagssjóð.

Stjórnarráðið ræður lögskráningu sjúkrasamlaga og hefur allar þær gætur á þeim, sem því þykir þurfa.

3. gr.

Þessi eru skilyrðin fyrir því, að sjúkrasamlag geti orðið lögskráð:

1. Samlagið skal taka yfir tiltekið svæði, venjulega einn hrepp eða kaupstað.
2. Það skal veita viðtöku og full fjelagsrjettindi hverjum manni, jafnt karli sem konu, ef hann sannar,
 - a. að hann eigi heima í samlagshjeraðinu,
 - b. sje eigi yngri en 15 ára og eigi eldri en fertugur, er hann beiðist viðtöku,
 - c. sje hann búsettur í kaupstað eða kaupþúni, sem lækni er búsettur í, að hann hafi ekki árstekjur, er fari fram úr 1200 kr. að viðbættum 100 kr. fyrir hvert barn innan 15 ára, sem hann framfleytir.
 - d. eigi ekki skuldlausar eignir, er nemi meiru en 5000 kr.,
 - e. hafi engan viðloðandi eða ólæknandi sjúkdóm, er skerði eða geti skert vinnuþol hans, enda sje hann fullhraustur er hann gengur í samlagið.
3. Lögskráð sjúkrasamlög mega og veita viðtöku mönnum, sem eru yfir fertugt, gegn hærri iðgjöldum. Þau mega einnig veita mönnum viðtöku, þó að þá bresti hin önnur skilyrði í 2. tölulið þessarar greinar, en ekki skulu slíkir fjelagar eiga tilkall til neinnar

Lov

om

Sygekasser.

Nr. 39.

11. Juli.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

En Sygekasse er en Forening af Personer, som have sluttet sig sammen for ved bestemte Bidrag at sikre hverandre gensidigt mod det Pengetab, der foraarsages ved Sygdomstilfælde.

§ 2.

Enhver Sygekasse, som fyldestgør de i denne Lov indeholdte Forskrifter, har Ret til at faa offentlig Anerkendelse, og dermed Ret til Understøttelse af Landskassen. I Købstæderne og i de Handelspladser, hvor en Læge er bosat, andrager Understøttelsen 1 Kr., men andetsteds 1 Kr. 50 Øre, aarlig for hvert Medlem, som har betalt et Aarsbidrag til Kassens Fond.

Anerkendelse af Sygekasser meddeler Ministeriet og fører det nødvendige Tilsyn med dem.

§ 3.

Betingelserne for at en Sygekasse kan faa offentlig Anerkendelse ere følgende:

1. Sygekassen maa omfatte et bestemt Omraade, i Reglen en Rep eller Købstad.

2. Den skal være pligtig til at optage og tildele fuld Medlemsret til enhver Person, saavel Mand som Kvinde, der godtgør:

- a. at han er bosat i Sygekassedistriktet;
- b. at han ved Begæringen om Optagelse er fyldt 15 Aar og ikke over 40 Aar;
- c. hvis han er bosiddende i Købstad eller paa en Handelsplads, hvor en Læge er bosat, at hans aarlige Indtægt ikke overstiger 1,200 Kr. med Tillæg af 100 Kr. for hvert Barn under 15 Aar, som han forsørger;
- d. at hans gældfri Formue ikke overstiger 5,000 Kr.;
- e. at han ikke lider af en kronisk eller uhelbredelig Sygdom, som medfører eller skønnes at medføre en Indskrænkning i hans Arbejdsevne, samt at han har usvækket Helbred ved Optagelse i Kassen.

3. Anerkendte Sygekasser maa ogsaa optage Personer, der ere over 40 Aar, mod højere Medlemsbidrag. Personer, der ikke fyldestgøre de andre under § 3, Nr. 2 foreskrevne Betingelser, kunde ogsaa optages, dog have disse ikke noget Krav paa For-

Nr. 39. Lov af 11. Juli om Sygekasser.

Nr. 39.
11. júlí.

- tryggingar eða nokkurs styrks úr samlagssjóði eða landssjóði; þeir eru hlutlausir en hinir hluttækir.
4. Sjúkrasamlag verður því að eins lögskráð, að í því sje að minsta kosti 50 hluttækir fjelagar.
 5. Sjúkrasamlög skulu veita hverjum hluttækum fjelaga tryggingu fyrir ókeypis lækni- hjálp, ef sjúkdóm ber að höndum, ókeypis sjúkrahúsvist, hvenær sem þess gerist þörf, og dagpeningum eigi minnum en 50 aorum á dag og eigi meirum en nemi $\frac{2}{3}$ af venjulegum dagtekjum sjúklingsins.
- Dagpeningatryggingin tekur þó til þeirra einna, sem eru 18 ára eða eldri.
- Utan kaupstaða og kauptúna, sem lækni er búsettur í, getur og stjórnarráðið leyft að dagpeningar falli niður með öllu, og einnig í kaupstöðum og kauptúnum, ef um giftar konur er að ræða, eða vistráðin hjú, eða aðra þá, sem halda kaupi sínu, þó að þeir sjeu frá verki vegna veikinda.
6. Iðgjöld hvers sjúkrasamlags skulu vera svo há, að stjórnarráðið telji þau nægja ásamt landssjóðsstyrknum fyrir þeirri tryggingu, sem samþykkt hvers samlags heitir samlagsmönnum.
 7. Samlagið skal haga störfum sínum og stjórn eftir reglum, sem stjórnarráðið setur.

4. gr.

Stjórnarráðið semur fyrirmynd að samþykktum handa sjúkrasamlögum.

5. gr.

Ef sjúkrasamlag hættir að gegna þeim skilyrðum, sem sett eru í 3. gr., þá fellur niður styrkurinn úr landssjóði og afskifti stjórnarráðsins af sjúkrasamlaginu.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sje að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 11. júlí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

sikring eller Understøttelse af Kassens Fond eller af Landskassen. De kaldes passive Nr. 39.
Medlemmer, de andre aktive. 11. Juli.

4. En Sygekasse kan kun erholde Anerkendelse, hvis den har mindst 50 aktive Medlemmer.

5. Sygekasser skulle i Sygdomstilfælde sikre ethvert aktivt Medlem fri Lægehjælp og Sygehusbehandling, naar den findes nødvendig, samt en daglig Pengehjælp ikke under 50 Øre daglig og ikke over $\frac{2}{3}$ af den Syges sædvanlige daglige Arbejdsfortjeneste.

Pengehjælpen ydes dog kun til Personer, som ere 18 Aar eller ældre.

Udenfor Købstæderne og de Handelspladser, hvor en Læge er bosat, kan Ministeriet dog give Tilladelse til at Pengehjælpen helt bortfalder, ligeledes i Købstæder og Handelspladser for saa vidt angaar gifte Kvinder, fast Tyende eller andre, der beholde deres Løn, selv om de paa Grund af Sygdom ikke ere arbejdsdygtige.

6. I en anerkendt Sygekasse skulle Medlemmernes Bidrag være saa høje, at de, i Forbindelse med Landskassens Tilskud, af Ministeriet skønnes at være tilstrækkelige til Fyldestgørelse af de Forpligtelser, som Kassens Vedtægter tilsige Medlemmerne.

7. Sygekassen skal i sin Virksomhed og Forvaltning følge de Forskrifter, der fastsættes af Ministeriet.

§ 4.

Ministeriet udarbejder et Forbillede for Vedtægter for Sygekasser.

§ 5.

Naar en anerkendt Sygekasse ikke længere fyldestgør de i § 3 fastsatte Betingelser, bortfalder Landskassens Tilskud og Ministeriets Tilsyn med Kassen.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11. Juli 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Islands Ministerium, den 11. Juli 1911.

Kristján Jónsson.

Jon Krabbe.